

Københavns Kommune, Socialforvaltningen
Bernstorffsgade 17, 2 sal. V. 226
1592 København V

Arbejdsmiljøklagenævnet har på møde den 28. oktober 2014 behandlet Københavns Kommunes klage af 10. marts 2014 over Arbejdstilsynets afgørelse af 9. december 2013 med strakspåbud vedrørende Bocenter Ringbo i Bagsværd om:

- At reducere risikoen for vold og trusler ved at sikre, at ansatte hurtigt og effektivt kan få hjælp,
- At reducere risikoen for vold og trusler om vold i forbindelse med beboernes adgang til knive i enhedernes køkkener, og
- At etablere midlertidige foranstaltninger til forebyggelse af vold og trusler om vold i arbejdet med beboere på Bocenter Ringbo.

Arbejdsmiljøklagenævnet har desuden behandlet Københavns Kommunes klage af 14. april 2014 over Arbejdstilsynets afgørelse af 21. marts 2014 om ikke at genoptage Arbejdstilsynets afgørelse af 9. december 2013.

A F G Ø R E L S E R

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholder Arbejdstilsynets afgørelse af 9. december 2013 med:

- Påbud om straks at reducere risikoen for vold og trusler ved at sikre, at ansatte hurtigt og effektivt kan få hjælp.
- Påbud om straks at reducere risikoen for vold og trusler om vold i forbindelse med beboernes adgang til knive i enhedernes køkkener.
- Påbud om straks at etablere midlertidige foranstaltninger til forebyggelse af vold og trusler om vold i arbejdet med beboere på Bocenter Ringbo i Bagsværd.

Dato 3. november 2014

J.nr. 2014-6024-41399, 2014-6024-41401, 2014-6024-41402, 2014-6199-41406, 2014-6199-41408, 2014-6199-41409 og 2014-6111-xxxxx

Ankestyrelsen
Sekretariatet for
Arbejdsmiljøklagenævnet

Amallegade 25
Postboks 9080
1022 København K

Tel +45 3341 1200
Fax +45 3341 1400
ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk
www.ast.dk

EAN-nr:

Nævnet har kompetence til at behandle Københavns Kommunes klage over Arbejdstilsynets afgørelse af 21. marts 2014 om ikke at genoptage Arbejdstilsynets afgørelse af 9. december 2013.

Nævnet fastholder Arbejdstilsynets afgørelse af 21. marts 2014 om ikke at genoptage Arbejdstilsynets afgørelse af 9. december 2014 med de nævnte strakspåbud.

B E G R U N D E L S E

Vedrørende strakspåbud om at reducere risikoen for vold og trusler ved at sikre, at ansatte hurtigt og effektivt kan få hjælp

Et flertal af Arbejdsmiljøklagenævnets stemmeberettigede medlemmer finder, at arbejdet med hjælp og støtte til beboere på Bostedet Ringbo ikke er planlagt, tilrettelagt og udført, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, idet risikoen for vold og trusler om vold i arbejdet ikke er tilstrækkeligt forebygget.

Flertallet lægger vægt på, at der på Bostedet Ringbo er uklarhed om, hvornår man bærer alarmer, og hvor de kan hentes, hvis der mangler alarmer eller de er i stykker.

Flertallet lægger desuden vægt på, at der på bostedet foregår alenearbejde.

Flertallet lægger til grund, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøget den 2. og 3. december 2013 i forbindelse med undersøgelsen af en dødsulykke den 2. december 2013 af de ansatte fik oplyst, at der ikke altid er alarmer til alle medarbejdere, der er på arbejde, og at det forekommer, at alarmer ikke fungerer.

Flertallet lægger desuden til grund, at de ansatte under besøget oplyste, at det ikke er alle, der bruger en alarm, og at der forekommer jævnlige episoder med vold og trusler.

Flertallet lægger i den forbindelse til grund, at ledelsen ved besøget overfor Arbejdstilsynet tilkendegav, at der er uklarhed om krav til at bære alarm.

Flertallet lægger endvidere til grund, at det blev oplyst, at medarbejderne arbejder alene mellem kl. 07.00 og kl. 08.00.

Flertallet finder herved, at det ikke er sikret, at medarbejdere i alle situationer kan få tilstrækkelig hurtig og effektiv hjælp i forbindelse med en truende situation.

Flertallet lægger endelig til grund, at udsættelse for vold og traumatiske hændelser kan forøge medarbejdernes risiko for at udvikle posttraumatiske belastningsreaktion (PTSD). Medarbejderne risikerer endvidere fysiske skader herunder alvorlig legemsbeskadigelse.

Flertallet finder, at faren for at blive udsat for vold og trusler om vold er så alvorlig, at den skal imødegås straks.

Nævnets afgørelse er truffet af 9 af nævnets 11 stemmeberettigede medlemmer.

Bemærkninger til klagen:

Med hensyn til at Københavns Kommune har anført, at det ikke fremgår, at tilsynet har forsøgt at dokumentere det faktiske antal alarmer, der måtte mangle i forhold til antal medarbejdere på arbejde eller hvor mange alarmer, der rent faktisk ikke fungerede, eller om de jævnlige episoder om vold og trusler har haft en karakter, hvor en alarm har haft betydning, skal flertallet bemærke følgende:

Flertallet skal henvise til, at de ansatte over for Arbejdstilsynet har oplyst, at der ikke er alarmer til alle, at disse ikke altid bliver brugt, samt at der jævnligt er alarmer, der ikke virker.

Desuden bekræftede ledelsen, at der forekommer uklarheder om krav om at bære alarmer, samt hvor de kan hentes i situationer, hvor der mangler alarmer eller alarmer er gået i stykker, samt at der forekommer forskellig praksis i de enkelte enheder om, i hvilket omfang alarmerne benyttes.

Flertallet finder herved, at der er en sådan usikkerhed hos de ansatte, om såvel tilgængeligheden som brugen af alarmer, at en tilstrækkelig forebyggelse af risikoen for vold og trusler ved at sikre, at ansatte kan få hurtig og effektiv hjælp, ikke er til stede.

Flertallet skal desuden henvise til, at Arbejdstilsynet har oplyst, at efterkommelse af påbuddet ikke nødvendiggør en indgriben i beboernes selvbestemmelsesret, da løsningen ikke indebærer udstedelse af retningslinjer, der har direkte betydning for beboerne, hvilket flertallet er enig i.

MINDRETALSUDTALELSE

Et mindretal på 2 af nævnets medlemmer finder, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for et strakspåbud.

Mindretallet finder, at Arbejdstilsynet ikke har dokumenteret det faktiske antal alarmer, der ved tilsynsbesøget ikke fungerede eller måtte mangle i forhold til antal medarbejdere, eller om episoderne med vold og trusler har en karakter, hvor en alarm har haft betydning.

Vedrørende strakspåbud om at reducere risikoen for vold og trusler om vold i forbindelse med beboernes adgang til knive i enhedernes køkkener

Arbejds miljøklagenævnet finder, at arbejdet med hjælp og støtte til beboerne på Bostedet Ringbo ikke er planlagt, tilrettelagt og udført så det er sikkerheds- og sundhedsmæssig fuldt forsvarligt.

Nævnet lægger vægt på, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøget den 2. og 3. december 2013 i forbindelse med undersøgelsen af en dødsulykke den 2. december 2013 kunne konstatere, at der i forbindelse med dødsulykken blev anvendt en kniv fra køkkenet til at overfalde medarbejderen med.

Nævnet lægger desuden vægt på, at der har været yderligere en episode, hvor der blev anvendt en kniv fra et køkken til at true en medarbejder, og at der i næsten alle huse er fri adgang til knive i køkkenet.

Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at der ingen løbende risikovurdering er af risikoen for vold og trusler om vold i de ansattes arbejde, i forhold til de enkelte beboere, der har adgang til knivene i køkkenerne, hvorved der er en øget konkret risiko i forbindelse med at knive er frit tilgængelige i køkkenerne.

Nævnet lægger desuden vægt på, at der ikke er givet påbud om at aflåse knivene i køkkenerne, men påbud om, at der sker en reducere af risikoen for vold og trusler om vold i forbindelse med beboernes adgang til knive i enhedernes køkkener.

Nævnet finder derfor, at arbejdet med forebyggelse af vold og trusler om vold i forbindelse med hjælp og støtte til beboere på Bostedet Ringbo udsætter medarbejderne for en sikkerheds- og sundhedsmæssig risiko.

Nævnet lægger endelig vægt på, at udsættelse for vold og traumatiske hændelser kan forøge medarbejdernes risiko for at udvikle posttraumatiske belastningsreaktion (PTSD). Medarbejderne risikerer endvidere fysiske skader herunder alvorlig legemsbeskadigelse.

Nævnet finder, at faren for at blive udsat for vold og trusler om vold er så alvorlig, at den skal imødegås straks.

Nævnets afgørelse er truffet af et enigt nævn.

Bemærkninger til klagen:

Københavns Kommune har anført, at bocentret ifølge serviceloven skal fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv og lette den daglige tilværelse, samt at beboerne skal have fri adgang til fælleskøkkenerne, hvorved strakspåbud om aflåsning af knive vil være et indgreb i selvbestemmelsesretten, der forhindrer beboerne i at tilberede deres mad.

Nævnet skal hertil henvise til, at Arbejdstilsynet har oplyst, at afgivelsen af strakspåbuddet om at reducere risikoen for vold og trusler i forbindelse med beboernes adgang til knive i køkkenerne ikke indebærer et indgreb i beboernes selvbestemmelsesret, hvilket nævnet er enig i.

Med hensyn til, at påbuddet vil kunne medføre, at flere beboere selv anskaffer knive, som de opbevarer i deres egen bolig, skal nævnet henvise til Arbejdstilsynets oplysning om, at hvis der er risiko for de ansatte i den forbindelse, skal denne risiko vurderes i forhold hertil og den relevante forebyggelse heraf sikres.

Vedrørende strakspåbud om at etablere midlertidige foranstaltninger til forebyggelse af vold og trusler om vold i arbejdet med beboere på Bocenter Ringbo

Nævnet finder, at arbejdet med beboere der bliver tiltagende dårligere, når de ikke tager ordineret medicin, ikke er planlagt, tilrettelagt og udført så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Nævnet lægger vægt på, at der ikke foreligger organiseret tilrettelæggelse af risikovurdering af beboere, heller ikke i forbindelse med ophør af ordineret medicin, og at der i forlængelse heraf ikke systematisk tages stilling til eventuelt behov for ændringer i arbejdets tilrettelæggelse, herunder for eksempel om det er forsvarligt at ansatte arbejder alene.

Nævnet lægger herved vægt på, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøget den 3. december 2013 ved samtalerne med de ansatte fik oplyst, at der ikke foreligger organiseret tilrettelæggelse af risikovurdering af beboere i forbindelse med ophør af ordineret medicin.

Nævnet lægger desuden vægt på, at Arbejdstilsynet ved samtale med ledelsen fik oplyst om forebyggelse, at medarbejderne er instrueret i at være agtpågivende, og at de skal trække sig ved situationer, hvor man føler sig utryk, men at der ikke er retningslinier for løbende risikovurdering i forhold til medarbejdernes sikkerhed og arbejdets tilrettelæggelse i forbindelse med, at beboerne bliver psykisk dårligere.

Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøget den 2. og 3. december 2013 i forbindelse med undersøgelsen af en dødsulykke den 2. december 2013 kunne konstatere, at medarbejdere udsættes for en sikkerheds- og sundhedsmæssig risiko, idet der på stedet bor beboere, der er potentielt farlige.

Nævnet lægger desuden vægt på, at medarbejdere til tider arbejder alene i de enkelte enheder, og at den beboer, der var involveret i ulykken mandag den 2. december 2013 er

Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at denne beboer og at det blev oplyst, at der på flere enheder jævnligt er beboere, der ikke ønsker at indtage deres ordinerede medicin.

Nævnet lægger herved vægt på, at manglende indtagelse af ordineret medicin kan føre til udadreagerende adfærd hos nogle psykisk syge, og at der på stedet er 82 ud af 109 anmeldelser for utilsigtede hændelse under kategorien "akut psykisk overbelastning", hvilket betyder at de ansatte har været udsat for vold eller trusler om vold.

Hvis den psykisk syge ikke vil have sin medicin, så kan medarbejderen i mange tilfælde bare afvente, at beboeren bliver så dårlig, at han eller hun kan blive tvangsindlagt på enten gule eller røde papirer.

Nævnet finder på den baggrund, at beboere der bliver tiltagende dårligere f.eks. beboere, der ikke tager ordineret medicin udsætter medarbejderne for en sikkerheds- og sundhedsmæssig risiko.

Utilstrækkelig forebyggelse af vold og trusler forøger medarbejderens risiko for at få stress og stress relaterede sygdomme som f.eks. angst, depression og hjertekarsygdomme.

Udsættelse for vold og traumatiske hændelser kan endvidere forøge medarbejdernes risiko for at udvikle posttraumatiske belastningsreaktion (PTSD). Medarbejderne risikerer endvidere fysiske skader herunder alvorlig legemsbeskadigelse.

Nævnet finder, at faren for at blive udsat for vold og trusler om vold er så alvorlig, at den skal imødegås straks.

Nævnets afgørelse er truffet af et enigt nævn.

Bemærkninger til klagen:

Københavns Kommune har blandt andet anført, at det på et socialt botilbud efter serviceloven er beboerens egen læge og/eller regionens psykiater, der har ansvaret for at vurdere, om borgeren får den rigtige medicin, og at personalet på tilbuddet ikke må ændre i lægens/psykiaterens ordination, uden at det er aftalt med lægen/psykiateren.

Desuden har Københavns kommune anført, at psykiateren er ansat af regionen og ikke kommunen som en del af opgavefordelingen mellem de to myndigheder.

Efter aftale med borgerens læge/psykiateren udleverer botilbuddet medicin til borgeren og hjælper denne med at indtage medicinen, og at tilbuddet også skal observere borgeren og kontakte den ordinerende læge eller vagtlægen, hvis borgeren ikke ønsker at tage medicinen eller indtage medicin, der ikke er lægeordineret.

Københavns Kommune anfører endvidere, at Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkelig grad har undersøgt, hvilken dokumentation tilbuddet fører omkring medicinindtagelse og medicinbehandling vedrørende de enkelte beboere i forvaltningens elektroniske sagsbehandlingssystem.

Københavns Kommune oplyser desuden, at der flere gange har været kontakt til

[Redacted text block]

[REDACTED]

Københavns Kommune finder, at strakspåbuddet har en sådan karakter, at det kan medvirke til at binde yderligere ressourcer til administrative opgaver, som fragår den personlige omsorg og pleje af beboerne.

Københavns Kommune anfører, at det er særdeles tvivlsomt, om der i den gældende lovgivning, som f.eks. ikke omfatter de af psykiatriloven anførte muligheder for tvangsmæssige skridt, er hjemmel til at foretage konstante, løbende risikovurderinger af beboerne.

Københavns Kommune finder, at Arbejdstilsynet ikke har haft tilstrækkeligt dokumenteret grundlag til at risikovurdere forholdet omkring tilbudets tilrettelæggelse af arbejdet omkring medicinbehandling.

Arbejds miljøklagenævnet skal hertil bemærke, at det forhold, at der foretages registrering af beboernes medicinindtagelse, samt observationer omkring beboerne, ikke alene er tilstrækkelig til, at der sker en løbende vurdering af konsekvenser for arbejdets tilrettelæggelse.

Nævnet skal i den forbindelse henvise til, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøg fik oplyst af ledelsen, at der ikke findes retningslinjer for løbende risikovurdering i forhold til medarbejdernes sikkerhed og arbejdets tilrettelæggelse, fx i forbindelse med at beboere bliver psykisk dårligere.

Nævnet skal i forhold til spørgsmålet om, at kommunen anser det for tvivlsomt, om der i den gældende lovgivning, som for eksempel ikke omfatter de af psykiatriloven anførte muligheder for tvangsmæssige skridt, er hjemmel til at foretage konstante, løbende risikovurderinger af beboerne bemærke, at de manglende risikovurderinger skal ses i forhold til de ansattes sikkerhed.

Nævnet skal hertil henvise til, at Arbejdstilsynet har oplyst, at der ikke er noget til hinder for, at en sådan risikovurdering kan finde sted, samt at en sådan også vil kunne udføres, uden at det medfører indgreb i beboernes selvbestemmelsesret, hvilket nævnet er enig i.

Det forhold, at Københavns Kommune finder, at strakspåbuddet vil medvirke til, at der skal bindes yderligere ressourcer til administrative opgaver, finder nævnet ikke kan medføre, at arbejdsmiljøet for de ansatte ikke skal sikres tilstrækkeligt.

Om nævnets kompetence i forhold til klagen over ikke at genoptage Arbejdstilsynets afgørelse

Arbejds miljøklagenævnet finder, at nævnet har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende Københavns Kommunes klage over Arbejdstilsynets afslag af 21. marts 2014 om ikke at genoptage sagen.

Arbejds miljøklagenævnet lægger vægt på, at Arbejdstilsynets afgørelse om ikke at genoptage sagen er en selvstændig afgørelse efter forvaltningsloven.

Nævnet lægger desuden vægt på, at Arbejdstilsynets afgørelse om ikke at genoptage sagen og inddrage de af Københavns Kommune fremkomne synspunkter i sagen er en afgørelse truffet i medfør af arbejdsmiljøloven.

Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at beslutningen om ikke at genoptage sagen skal ses i sammenhæng med, at Arbejdstilsynet samtidig sendte sagen til videre behandling i Arbejds miljøklagenævnet.

Nævnet lægger herved vægt på, at Arbejdstilsynet oversendte sagen til behandling i nævnet med en indstilling om, at klagen skulle afvises, da klagen var for sen, hvorved afgørelsen ville være endelig, hvis nævnet fulgte indstillingen.

Nævnet finder, at et afslag på en direkte anmodning om at genoptage en sag, er en forvaltningsretlig afgørelse, og at en sådan afgørelse med afslag på genoptagelse skal følges af en klagevejledning.

Nævnet skal derfor udtrykke kritik af, at Arbejdstilsynet ikke i den anledning har givet klagevejledning.

Nævnets afgørelse er truffet af et enigt nævn.

Vedrørende klagen over ikke at genoptage Arbejdstilsynets afgørelse med strakspåbud.

Arbejds miljøklagenævnet finder ikke, at Københavns Kommunes oplysninger i klagen af 14. april 2014 indeholder nye væsentlige retlige oplysninger, som kan begrunde at sagen genoptages af Arbejdstilsynet.

Nævnet er således ikke enig i, at Arbejdstilsynet ikke i forbindelse med strakspåbuddene har været opmærksom på afgrænsningen af den per-

sonkreds, som kan bo på socialt botilbud som Ringbo i henhold til serviceloven.

Nævnet lægger herved vægt på, at Arbejdstilsynet i de tre strakspåbud har lagt til grund, at der på bostedet bor borgere, der efter straffelovens § 68 har modtaget en dom til behandling på psykiatrisk afdeling eller under tilsyn heraf.

Disse borgere har modtaget en dom, hvor det er blevet fastslået, at borgeren som hovedregel under udførelsen af forbrydelsen kan siges at være "utilregnelig", det vil sige sindssyg eller betydeligt åndssvag. Borgeren vil efter indlæggelse på psykiatrisk afdeling kunne udskrives til ambulante behandling og kunne opholde sig på Ringbo.

Nævnet har ved afgørelsen lagt til grund, at nævnet ved afgørelse af 24. juni 2014 traf afgørelse om at behandle Københavns Kommunes for sene klage over Arbejdstilsynets afgørelse af 9. december 2013.

Det fremgår af arbejdsmiljøloven, at arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige og at arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres, således at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Af reglerne om arbejdets udførelse fremgår, at arbejdet i alle led skal udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de fysiske, ergonomiske og psykosociale forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed.

Af disse bestemmelser fremgår, at arbejdsmiljøloven stiller krav om, at arbejdsgiveren skal sikre, at arbejdet udføres forsvarligt, men giver samtidig arbejdsgiveren metodefrihed til at opfylde kravene.

Nævnet finder, at reglerne er overtrådt, da der ved arbejdet på Bocentret Ringbo er risiko for, at de ansatte ved bocentret udsættes for vold og trusler om vold, og at denne risiko ikke er tilstrækkeligt forebygget.

Nævnet er således enig med Arbejdstilsynet i, at en efterlevelse af de afgivne strakspåbud ikke nødvendiggør en indgriben i beboernes selvbestemmelsesret.

Der henvises til afgørelserne vedrørende de enkelte påbud.

Nævnets afgørelse er truffet af et enigt nævn.

Bemærkninger til klagen

Nævnet skal til Københavns Kommunes oplysninger i klagen af 14. april 2014 bemærke, at Arbejdstilsynet i grundlaget for strakspåbuddene ikke har lagt til grund, at der er beboere på Ringbo, der er indlagt til psykiatrisk behandling eller har modtaget en dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling og dermed hører under de psykiatriske afdelinger i regionerne.

Nævnet finder, at Arbejdstilsynet har lagt det af bocentret ved tilsynsbesøget oplyste til grund om, at der på Ringbo bor borgere med et bredt spektrum af sygdomme, eksempelvis psykotiske lidelser, personlighedsforstyrrelser og ældre mennesker med sindslidelser.

Nævnet skal desuden henvise til, at der ved ulykken, der skete den 2. december 2013, var tale om en beboer, der [REDACTED]

Nævnet finder, at reglerne er overtrådt, da der ved arbejdet på Bocenteret Ringbo er risiko for, at de ansatte ved bocenteret udsættes for vold og trusler om vold, og at denne risiko ikke er tilstrækkeligt forebygget.

Hvordan forebyggelsen af voldsrisikoen skal ske og dermed hvilken løsning, der vælges, er op til kommunen at beslutte.

At der i den forbindelse skal ske en iagttagelse af anden lovgivning - i dette tilfælde servicelovens bestemmelser om beboernes selvbestemmelsesret - er et forhold, der vil skulle iagttages i forbindelse med valg af løsning på de afgivne påbud, men betyder ikke, at kravene i arbejdsmiljøloven ikke vil kunne opfyldes.

Nævnet skal henvise til Arbejdstilsynets udtalelse om, at en efterlevelse af de afgivne strakspåbud ikke nødvendiggør en indgriben i beboernes selvbestemmelsesret.

Med hensyn til Københavns Kommunes bemærkning om at kommunens anmodning om genoptagelse af sagen blandt andet skyldes Arbejdstilsynets politianmeldelse, skal nævnet bemærke, at Arbejdstilsynets beslutning om at sende sagen til politiet med henblik på retslig tiltale er en beslutning, som nævnet ikke har kompetence til at behandle.

REGLER

Arbejdsmiljøklagenævnet har anvendt følgende regler:

- Om Arbejdstilsynets ret til at afgive påbud:
 - o § 77, stk. 1, i lov om arbejdsmiljø, jf. Beskæftigelsesministeriets lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010.

- Om nævnets kompetence:
 - o § 81, stk. 1, i lov om arbejdsmiljø, jf. Beskæftigelsesministeriets lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010, som ændret ved lov nr. 356 af 9. april 2013

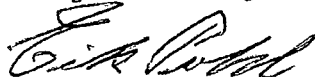
- Om psykisk arbejdsmiljø, herunder alenearbejde:
 - o § 38, i lov om arbejdsmiljø, jf. Beskæftigelsesministeriets lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010.
 - o § 4, 7, stk. 1 og 11, stk. 1, i Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 559 af 17. juni 2004 om arbejdets udførelse.

Reglerne kan læses på de følgende sider.

O P L Y S N I N G E R N E I S A G E N

Sagen er afgjort på grundlag af de akter, som klagenævnet har modtaget fra Arbejdstilsynet og Københavns Kommunes brev af 11. august 2014.

På klagenævnets vegne

Erik Pohl

Chefkonsulent

Kopi til:

- Bocentret Ringbo c/o Anni Jørgensen, Granvej 14, 2880 Bagsværd
- Bocentret Ringbo, Att.: de ansatte/arbejdsmiljørepræsentanten, Granvej 14, 2880 Bagsværd
- Arbejdstilsynet, Tilsynscenter Øst, Postboks 1228, 0900 København C, J.nr. 20140022578/10

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010, som ændret ved lov nr. 356 af 9. april 2013

...

Kapitel 5 Arbejdets udførelse

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

...

Kapitel 13 Arbejdstilsynet

...

§ 77. Arbejdstilsynet kan træffe afgørelse om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og kan herunder påbyde, at forholdene bringes i orden straks eller inden en frist.

Stk. 2. Skønner Arbejdstilsynet det nødvendigt for at afværge en overhængende, betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed, kan det påbyde, at faren straks imødegås, herunder

- 1) at de tilstedeværende øjeblikkeligt fjerner sig fra farezonen,
- 2) at brugen af en maskine, en maskindel, en beholder, en præfabrikeret konstruktion, et apparat, et redskab, et andet teknisk hjælpemiddel eller et stof eller et materiale standses, eller
- 3) at arbejde i øvrigt standses.

...

§ 81. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov, jf. dog stk. 6, eller i henhold til en EU-forordning vedrørende forhold omfattet af denne lov kan indbringes for Arbejds miljøklagenævnet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Klagen sendes til Arbejdstilsynet. Hvis Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til behandling i Arbejds miljøklagenævnet.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 559 af 17. juni 2004 om arbejdets udførelse

...

Kapitel 2

Planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet

§ 4. Arbejdet skal i alle led planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Planlægningen og tilrettelæggelsen af arbejdet skal ske under hensyntagen til de forebyggelsesprincipper, der er angivet i bilag 1. Det skal iagttages, at der ikke foreskrives eller forudsættes anvendt konstruktioner, planudformninger, detaljløsninger og arbejdsmetoder, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed ved arbejdets udførelse. Endvidere skal det sikres, at de samlede påvirkninger i arbejdsmiljøet på kort eller lang sigt ikke forringer de ansattes sikkerhed eller sundhed.

...

Kapitel 3

Arbejdets udførelse

Almene krav

§ 7. Arbejdet skal i alle led udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de fysiske, ergonomiske og psykosociale forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed.

Stk. 2. Ved arbejde, som virker fysisk eller psykisk skadeligt eller belastende på kort eller lang sigt, kan Arbejdstilsynet stille krav om, at særlige arbejdsmiljømæssige foranstaltninger skal gennemføres. Sådanne foranstaltninger kan være særlige velfærdsforanstaltninger og andre arbejdsmiljømæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge sygdom, nedslidning, ulykker m.v.

Stk. 3. Hvor arbejdet i særlig grad kan bringe sikkerhed og sundhed i fare, kan Arbejdstilsynet, hvor denne fare ikke kan imødegås på anden måde, stille krav om pauser og begrænset arbejdstid for dette arbejde. Samme krav stilles, hvor der anvendes særligt arbejdstøj og personlige værnemidler.

...

Særlige krav

§ 11. Hvis den ansatte går alene ved en arbejdsproces, og dette kan medføre en særlig fare for den pågældende, skal arbejdet tilrettelægges således, at denne fare imødegås. Kan faren ikke imødegås, må den ansatte ikke arbejde alene.

Stk. 2. Det skal sikres, at kun ansatte, der har fået passende instruktion, har adgang til områder, hvor der er en særlig fare.

...